

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Петричук Олександр Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) абзац третій пункту 3 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ, яким передбачено:

„За прокурорами та керівниками регіональних, місцевих і військових прокуратур, прокурорами і керівниками структурних підрозділів Генеральної прокуратури України зберігається відповідний правовий статус, який вони мали до набрання чинності цим Законом, при реалізації функцій прокуратури до дня їх звільнення або переведення до Офісу Генерального прокурора, обласної прокуратури, окружної прокуратури. На зазначений період оплата праці працівників Генеральної прокуратури України, регіональних прокуратур, місцевих прокуратур, військових прокуратур здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України, яка встановлює оплату праці працівників органів прокуратури“.

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис (в частині оплати праці працівників органів прокуратури відповідно до постанови Кабінету Міністрів України) не відповідає частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій, третій статті 41, частинам першій, другій статті 43, частині першій статті 48, частині першій статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування оспорюваного припису закону було порушено його право на заробітну плату не нижчу від визначеного законом розміру, а також право на достатній життєвий рівень.